

жени, за да са ненамисатъ пѣшата войскари Манафи съ селскитѣ жители, които обичатъ да нападатъ на честта на женитѣ като кучета. Като стана това издаде нова заповѣдъ на единъ отдѣлъ пѣша войска да заменува за къмъ Н.-Загора, на другъ къмъ Стара-Загора, а той остана съ конницата и каза : «Каквото има да ми кажете, кажете.» — Селенитѣ му отговорихъ : Паша ефендимъ, нѣмаме добитъкъ за оране и прѣбиране на храната си, когото ни искрадохъ всичкия прѣди два дни Черкзитѣ, гдѣто сега и ний незнайме, що да работимъ и правимъ безъ добитъкъ ! Тогава той имъ каза : «азъ ще ви доставя добитъкъ, но нека идимъ при ваша агъ и да го попитаме истина ли е това, та на часа заповѣда на конницата и докарахъ до толкова много магарета, гдѣто всички са назехъ. Подиръ на бърже заповѣда да повикатъ да дойде агата имъ при него и го попита : «видѣлъ ли си нѣкой волумъ отъ твоитѣ комшии или не?» — Отговаря му : не съмъ паша ефендимъ. Тогава отиватъ на неговата кула, гдѣто съ заповѣдъ повика Старѣйшенския Съвѣтъ на селото и имъ написа една книга, като, каза : На ви тази книга която ви оставамъ тукъ, че утрѣ да ми я принесете, за да ви дамъ 50 чифта волове отъ Нова-Загора, за да си ги раздѣлите, орете и прибирете икния си.» Тогава на това прѣдложение селенитѣ съ Старѣйския Съвѣтъ му твърдѣ много благодарихъ за добрината, която ще очакватъ отъ него, гдѣто послѣ го испратихъ съ голѣма честь къмъ Нова-Загора.

На другий день 18-ий Юлий агата Бекиръ и старѣйшенския съвѣтъ отидохъ за волове въ Н.-Загора, но нищо неможахъ да докаратъ ; защото били застрѣлявани съ пушки отъ турската войска и се върнали назадъ безъ нищо. Въ 17-ий день, когато си отиде пашата въ Н.-Загора, агата Бекиръ на Богданъ махленци имъ каза : «утрѣ мѣжбе и жени идете ми уженете на нивата увеса, а азъ ще ида да ви докарамъ волове». И утрѣньта 18-ий Юлий всички съ женитѣ и дѣцата си отидохме на Сържарския рѣтъ да му женемъ увеса, а той не си устоя на думата, та не отиде за волове въ града. Богато отидохъ хората на нива-